

punk på sin gamla hemsida och frågade om han fick lägga upp vår musik. Det här var innan Spotify. När vi spelade in När Andan Faller På var det naturligt att fråga om han ville släppa den.

Sen tror jag att om man ligger på Second Class Kids vet ju köparna och lyssnarna att det för det mesta är kvalitet, vilka andra band på bolaget vill ni pusha lite extra för?

Martin: En given favorit är ju Lastkaj 14 så klart, men de kanske inte behöver så mycket push. Sardo Numspa är ju genialiska, de är ju dessutom vänner till oss som vi spelat en del med. Sen kan jag känna mig lite mätt på trallpunk, det är inget jag lyssnar på till vardags.

Mathias: Jag måste nämna Kardinal Synd som har en gammal klasskompis, Daniel Marklind som lirar gitarr där. Sen gillar jag även Slutstation Tjernoby, de har ju inte släppt så mycket trots att de funnits i 100 år.

Sardo Numspa spelas ofta här hemma, mycket tack vare frugan som också är från Skåne, de är ju så annorlunda, det är inte massa politiska slagord utan mer starka texter om livet.

Martin: Det ligger oss också lite närmre om hjärtat, vilken typ av texter det är. Det kan vara texter om kärlek och smärta trots att det är punk. Det blir inte de traditionella punktexterna.

Ni bildades för drygt 30 år sedan och har varit aktiva i 20 år uppdelat på två omgångar, om vi tittar lite på det ni har släppt, var Herr Kloff Kikar Ibland Buskar Och Träd er första demo?

Martin: Det fanns en fyralåtarsdemo innan som kallades Nu Har Du Satt Din Sista Potatis, där var bland annat Döende Människor med som är en av några låtar som överlevde till vår första mini-CD som släpptes 1997 på Sigourney Records, merparten av låtarna på den skivan är gamla låtar. Det var ungefär då vi började få ordning på låtskrivandet, tempot hade varit ganska dåligt innan, låtarna på första albumet För Jävulen skrev jag på två månader. Låtskrivarprocessen var annorlunda då, jag kunde få en melodi i huvudet och skriva en vers och refräng, sedan arrangerade vi låten i replokalen. Idag jammar vi fram det mesta där melodier och texter kommer allra sist. Efter För Jävulen började det att plana ut.

Ja jag tänkte på det, ni släppte För Jävulen runt 2000, ett år senare la ni ner. Då tycker jag ändå att ni hade hittat riktigt rätt.

Martin: Ambitionen var aldrig att lägga ner men trummisen drog till Australien och då valde basisten också att hoppa av. Jag och Andy som spelade gitarr på den tiden bestämde oss för att hitta nya medlemmar och kände då att vi ville ha nya låtar men det var helt blankt, vi fick inte fram en enda ton. Så det rann ut i sanden, samtidigt dör även musikhuset i Trelleborg och med det hela musiklivet.

Det har ju varit en viss omsättning av medlemmar, jag räknar till att ni haft tio stycken genom åren där du Martin är den enda som varit med hela tiden. Då drar ju konspirationsteorierna igång...

Martin: Haha, precis... Men med de tidiga medlemsbytena var det lite som att vi stagnerade, vi kom inte vidare. Sen dyker det upp nya människor som känns intressanta, så det har alltid varit en strävan för bandets bästa.

Hur gick det till när ni drog igång igen?

Martin: Det var en kille här i Trelleborg som skulle arrangera en festival, han tyckte att det var så dött här. Det var ett bra initiativ med en utomhusscen i en park. Han ville att vi skulle headlajna, det var jävligt lyckat förutom att man kanske hade nån promille för mycket i kroppen.

Det var ändå bra att ni återförenades, nu släpper ni er ert tredje album och jag tycker att det är det bästa ni släppt, är ni själva nöjda?

Martin: Vi är väldigt nöjda, jag lyssnar på skivan så fort jag kör bil med tanke på att det är den enda CD-spelare jag har, kanske lyssnar mer än vad det är sunt. Från början var det tänkt att det skulle bli en EP men när vi hade 7-8 låtar tänkte vi att det kanske kunde bli ett album. Låtskrivarprocessen har varit ganska lång. Njurslag är ungefär tre år gammal och var den första låten vi skrev till den nya skivan. Av alla låtar vi gjort är det bara en som vi har skrotat. Vi ville precis som Sardo Numspa och deras låt Abrakadabra skriva en ballad men den lyfte aldrig.

Sen är låten En Värld Utan Musik faktiskt Ulkes låt som skrevs till bandet The Famous 27, Ulkes och Ztikkans band efter Dia Psalma där även Mattias var med. Vi lånade den låten och fick vår demo-version godkänd av Ulke. Det sägs att Ulke har många, kanske uppemot 700 låtar liggandes.

Om man tittar på titellåten Pestens Tid och även Var En Man låter det ju mycket Dia Psalma med folkmelodier och hela köret, då kan man ju tänka att Ztikkan har något med det att göra?

Mathias: Ztikkan var aldrig med i den processen. Båda de låtarna har jag suttit hemma på kammaren och gjort grunderna till. Det är inte tänkt att låta som Dia Psalma utan har med att göra att jag är så djupt rotad i visträsket med Kebnekajse och Maritza Horn, Cornelis med för den delen. Det är där jag känner mig bekväm.

Martin: Exakt samma influenser som Ulke har.

Hade ni släppt de låtarna för 25 år sedan hade ni nog fått höra att ni var ett plagiat.

Martin: Vi har ju haft den diskussionen under processen, men samtidigt är det dags att någon tar upp den där bollen igen och det finns ju inget dåligt med det.

Mathias: Det är så längesen de gjorde det också, för 25 år sedan hade det kanske varit lite pinsamt men å andra sidan är en bra låt en bra låt. Man är ju lite tryggare i sig själv nu, i alla fall musikaliskt.

Sen har ni även låten Du Har Ingen Aning, jag vet inte riktigt hur jag ska formulera frågan, men alla band sjunger ju om SD nu och det bör man ju så klart göra, men kan det bli som med EG/EU på 90-talet att det blir uttjat och tappar sin tyngd?

Mathias: Risken finns absolut, men samtidigt måste man ju ändå påtala det så ofta man har chansen. Den här texten kom till i vredesmod när han Tok-Jimmie åkte ner till Grekland för att protestera mot flyktingströmmen på plats. Då ska han få höra det och även om han aldrig hör låten så har jag ändå sagt vad jag tycker.

Ja han åker ner dit och säger att Sverige är fullt, om det nu är så fullt hade han väl inte behövt att komma tillbaka.

Mathias: Det är ju jävligt lätt att göra som han när man själv sitter i all önskvärd trygghet och har en lön på hundratusen i månaden. Ibland måste man bara säga det även om det kan bli uttjat.

En del band kanske gör det på ett lite för enkelt sätt, men jag tycker att ni har finessen som krävs. Det där sticket innan refrängen höjer ju låten väldigt mycket.

Martin: Det är det enda melodiösa partiet på sången, Mattias hade en idé på hur melodin skulle gå men jag var inte riktigt nöjd så vi improviserade och landade i en ganska entonig melodi med en